

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Пловдив, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанаска Ст. Букорещлиева

при участието на секретаря Розалия Н. Тодорова
като разгледа докладваното от Атанаска Ст. Букорещлиева Търговско дело № 20225300900114 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Н. Г., роден на **.**.*/**.* г. в гр. *****, и Н. Г., роден на **.**.*/**.* г. в гр. *****, двамата с адрес: *****, подадена чрез общия им пълномощник адвокат Е. Я.-К., против Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингсрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен № HRB 75727.

В исковата молба са изложени твърдения, че на **.**.**** г. на автомагистрала „*****, област *****, е настъпило пътнотранспортно произшествие, причинено виновно от Д.К., водач на лек автомобил „Фолксваген“ с немска регистрация №, при което са починали четири лица- малолетният Б. К., Е. Г. - майка на ищите, Х.е Г. и М. Г.- техни сестри. Във връзка с ПТП е образувано досъдебно производство № 56/2018г. по описа на Сектор „Разследване на престъпления по транспорта“ към ОД МВР - Пловдив, пр.пр. № 6762/2018г. по описа на ОП- Пловдив, след което и нохд № 1516/2019 г. на ПОС. С присъда № 93 от 07.10.2019г. /влязла в сила на 23.10.2019г./, постановена по това дело, Д. К. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.3, пр.5, б.”б” пр.1 вр. с ал.1 б.”в”, вр. с чл.342, ал. 1, пр.3 от НК- за това, че при управление на моторно превозно средство- лек автомобил „Фолксваген“ с немска регистрация № ***** е нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост е причинил смърт на повече от едно лице, а именно на четири лица: малолетния Б.К., роден на **.**.**** г., Х. Г., родена на **.**.**** г., Е. Г., родена на **.**.****г., и М. Г., родена на **.**.****г., като му е

наложено съответното наказание. Сочи се, че към момента на настъпване на ПТП управляваният от водача К. лек автомобил, собственост на И. Г., е застрахован в Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ АД, със застрахователна полица № **-*****, със срок на валидност 01.01.2018 г. до 30.09.2018 г. Кореспондент за уреждане на претенции в Р България, според регистъра, воден от НББАЗ, е ЗАД „Алианц България“ АД, като застраховката покрива отговорността за причинените от водача на трети лица неимуществени вреди, свързани с притежаването и използването на посочения лек автомобил, за които застрахованият отговаря съгласно българското законодателство. В тази връзка е налице и валидно издаден сертификат „Зелена карта“. В ЗАД „Алианц България“, като кореспондент на ЗК „Алианц Ферзихерунгс“, по повод отправени претенции за обезщетение е образувана щета № *****. С писмо изх. № 310-04-5649/22.06.2020г. е определено обезщетение за претърпените от ишците неимуществени вреди, както следва: на Н. Г. - за смъртта на майка му Е. Г. - 7 500 евро; за смъртта на сестра му М. Г. - 5 000 евро; за смъртта на сестра му Х. Г. - 5 000 евро или общо 17 500 евро; на Н. Г. - за смъртта на майка му Е.Г. - 7 500 евро; за смъртта на сестра му - М. Г. - 5 000 евро; за смъртта на сестра му Х. Г. - 5 000 евро- общо 17 500 евро. Срещу определените обезщетения е подадено възражение с вх. №200-00- 2151/01.07.2020г. от адвокат Е. Я.-К.- пълномощник на правоимащите лица, което е изпратено на титуляра на полицата- Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ /Allianz Versicherungs/ за произнасяне по възражението. С писмо изх. №2-101-4101-664/07.08.2020г. „ЗАД Алианц България“ АД уведомява пълномощника, след извършена кореспонденция със ЗК „Алианц Ферзихерунгс“, че определените обезщетения остават непроменени и че извън правомощията на кореспондента е да определя начина на приключване на заведената щета. Със същото писмо се уведомява пълномощника, че по специалната адвокатска сметка са изплатени от Застрахователната компания обезщетения в посочения размер. Ишците твърдят, че на 07.08.2020г. действително по сметката на пълномощника им са постъпили определените суми, но с това плащане е покрита частично претенцията на лицата, ползващите се от застрахователното покритие по застрахователна полица №***** на ЗК „Алианц Ферзихерунгс“, с оглед на което считат, че за тях се е породил правен интерес от предявяване на пряк иск срещу застрахователя за заплащане на разликата над платените суми до пълния размер на претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди. Изложено е още, че ишците са били в изключително близки житейски и емоционални отношения с починалите свои роднини, изпитвали обич, уважение, взаимна привързаност. След смъртта им същите тежко преживяват раздялата си с тях. Семейството е живяло изключително сплотено, членовете му взаимно са се подкрепяли. С майка си и сестрите си ишците са били неразделни, споделяли са си всичко. Принудителната и внезапна раздяла с тях внася в ежедневието им силен и дълготраен емоционален стрес, който ще съпътства живота им завинаги. След смъртта на майка си и двете си сестри, ишците са се затворили в себе си, станали са мълчаливи, апатични, раздразнителни и песимистично настроени към живота.

Предвид всичко изложено, се иска от съда да постанови решение, с което да се осъди ответника да заплати застрахователно обезщетение, както следва: на ищеца Н. Г. сума в общ

размер на 232 500 евро, с левова равностойност на 454 727,86 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди- болки и страдания от смъртта на близки роднини, като от нея: сума в размер на 92 500 евро с левова равностойност на 180 913,24 лв.- за причинената смърт на майка му Е. Г.; сума в размер на 70 000 евро, с левова равностойност на 136 907,31лв.- за причинената смърт на сестра му М. Г.; сума в размер на 70 000 евро, с левова равностойност на 136 907,31 лв.- за причинена смърт на сестра му Х. Г.; а на ищеца- Н. Г. сума в общ размер на 232 500 евро, с левова равностойност 454 727,86 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди- болки и страдания от смъртта на негови близки, като от тази сума: сума в размер на 92 500 евро с левова равностойност на 180 913,24лв.- за причинената смърт на майка му Е. Г.; сума в размер на 70 000 евро, с левова равностойност на 136 907,31лв.- за причинената смърт на сестра му М. Г.; сума в размер на 70 000 евро, с левова равностойност на 136 907,31лв.-за причинена смърт на сестра му Х. Г.. Претендира се и присъждане на законната лихва върху главниците, считано от датата на увреждането- **.**.****г. до окончателното им изплащане. Допълнителни съображения по спора са изложени в писмена защита на адв. С.-пълномощник на ищите. Заявено е искане за присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение при условията на чл.38, ал.2 вр. с чл.38, ал.1, т.2 от ЗА.

В двуседмичния срок по чл. 367, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, чрез упълномощения процесуален представител –адвокат М., с който е изразено становище за неоснователност на предявените искове. Ответникът посочва, че не оспорва твърденията на ищите досежно наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност” с предмет- МПС марка „Фолксваген” с немски рег. №***** че процесното ПТП е реализирано в резултат на виновното и противоправно поведение на К. Д.- водач на посочения автомобил марка „Фолксваген”, както и че лицата Г. Е., Г. М., Г. Х. са починали при произшествието, настъпило на **.**.****г. Заявява, че на ищите са изплатени извънсъдебно обезщетения за неимуществени вреди от загубата на техните близки, които са били съобразени с предписанията на §844 /3/ от Германския Граждански кодекс и съдебната практика в Германия. С оглед на това счита, че исковете им за присъждане на обезщетения над посочените суми се явяват неоснователни и недоказани. Излага, че в Германския Граждански кодекс, след изменението му от 22.07.2017г., е предвидено, че на преживелите близки се дължи обезщетение за неимуществени вреди, но подлежащите на обезщетяване вреди не са идентични с обезщетяваните по българското материално право. Според германското право и съдебна практика, следва да се търси паричен еквивалент на емоционалното страдание, причинено от смъртта на любимия човек. Кръгът на лицата, за които може да се претендира обезщетение за неимуществени вреди, е ограничен до съпруг/съпруга, деца и родители, а максималният размер на обезщетенията е ограничен до 10 000 евро на лице. В тази връзка посочва, че изплатените от него обезщетения на ищите за загубата на сестрите им са платени без основание, тъй като тези лица са извън близкия семеен кръг и този тип вреди не подлежат на обезщетяване. Наред с това, ответникът

оспорва исковете и по размер, като счита, че същият не съответства на твърдените вреди и е несъразмерно висок, съобразно принципа за справедливост. По отношение на търсеното от ищците обезщетение за неимуществени вреди от загубата на сестрите на ищците - М. и Х., излага още, че за доказване основателността на исковете не е достатъчна само формалната връзка на родство, а е необход. вследствие смъртта на близките хора преживелият родственик да е понесъл морални болки и страдания, които да надхвърлят по интензитет и времетраене нормално присъщите за съответната родствена връзка. В отговора е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалите, като се твърди, че те са пътували без поставени обезопасителни колани. Освен това, ответникът счита, че вина за настъпване на ПТП има и водачът, управлявал товарен автомобил „Мерцедес 312 D“, застрахован при ЗК „Лев Инс“ АД. Оспорва също акцесорната претенция за лихва, като ответникът счита, че такива лихви не дължат, предвид неоснователността на главните искове. При условие на евентуалност- оспорва началната дата, от която се претендира обезщетение за забава - **.**.****г., като счита, че, на основание чл. 409 вр. чл. 405 от КЗ, началният момент, от който може да се претендира лихва, е изтичането на 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ. Съображения по спора са развити и в писмена защита на адвокат М.- процесуален представител на ответника. Направено е искане за присъждане на разноски.

В двуседмичния срок по чл. 372, ал. 1 ГПК от ищците е постъпила допълнителна искова молба, с която се оспорва изложеното от ответника за неоснователност на исковите претенции. Твърди се, че отговорността по застраховка ”ГО” се урежда от правната уредба на ЕС. Според практиката на Съда на ЕС- решение С-277/2012г и решение С-22/12, се отрича допустимостта обезщетението за неимуществени вреди да се ограничава с вътрешни разпоредби на националното право до определена максимална сума, по- малка от предвидените в Директива 2009/103/ЕИО на Европейския парламент застрахователни суми, кръга на правоимащите лица и обхвата на подлежащите за обезщетяване вреди. Коментирано е, че понятията „справедливост” и „съразмерност” не са абстрактни понятия, същите са свързани с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат при определяне размера на обезщетението, като в тази връзка съдът следва да приложи принципа за съответстващо тълкуване, съгласно решенията на Съда на ЕС, съотв. чл.26 от Регламент №864/2007г. и чл.45 КМЧП. Наред с това се посочва, че при определяне размера на търсените обезщетения от ищците е приложим предвиденият в чл.52 ЗЗД принцип за справедливо обезщетяване на вредите, доколкото е част от повелителните правни норми на Р България, на които немските разпоредби противоречат, и поради това последните не следва да намерят приложение.

В предвидения двуседмичен срок по чл. 373, ал. 1 от ГПК ответникът „Алианс Ферзихерунг” АД депозира отговор на допълнителната искова молба, с който заявява, че поддържа всички направени вече оспорвания, възражения и доказателствени искания. Оспорва всички фактически и правни твърдения, изложени в допълнителната искова молба.

С определение №1168/18.11.2022г., като трето лице- помагач на страната на

ответника, е конституирано „ЗК Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, от което в указания срок е постъпило писмено становище- отговор. Третото лице- помагач оспорва наличието на виновно поведение на водач, застрахован в дружеството, за причиняване на процесното пътнотранспортно произшествие, както и за настъпване на описания в исковата молба вредоносен резултат. Твърди, че, според приложените по делото доказателства, виновен за реализиране на ПТП е водачът, застрахован при ответника, и липсват такива доказателства на товарния автомобил на „Мерцедес Спринтер“ да е извършил нарушение на ЗДвП, поради което счита, че не е налице правен интерес от привличането му като трето лице-помагач. Освен това оспорва механизма на ПТП, твърденията за извършено виновно деяние на водача на товарния автомобил „Мерцедес Спринтер“, както и за търпени от ищите неимуществени вреди и техният интензитет. Оспорва също причинно –следствената връзка между описания в исковата молба вредоносен резултат и ПТП, наличието на близки отношения между ищите и починалите им сродници. По отношение на претендирания размер на обезщетенията посочва, че същият е прекомерен и некореспондиращ с твърдените болки и страдания. Въведено е от третото лице-помагач възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалите, тъй като те са поставили в риск живота и здравето си, като са пътували в лекия автомобил без поставен обезопасителен колан, съгласно изискването на чл.137а от ЗДвП, с оглед на което са допринесли в значителна степен за настъпване на вредите.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

По делото не е спорно и се установява от представеното заверено копие на присъда №93/07.10.2019г., постановена по нохд №1516/2019г. на ОС- Пловдив /влязла в сила на 23.10.2019г./, че подсъдимият К. Д. е признат за виновен в това, че на **.**.****. на автомагистрала „Т*****“, област *****, при управление на моторно превозно средство- лек автомобил „Фолксваген“ с немски регистрационен № ***** е нарушил правилата за движение: чл.20, ал.2, изр.2 ЗДвП и чл.58, т.3 ЗДвП и с това по непредпазливост е причинил смърт на повече от едно лице, а именно: малолетния К. Б., роден на **.**.****г., Г. Е. родена на **.**.****г., Г. М., родена на **.**.****г., и Г. Х., родена на **.**.****г.- престъпление по чл.343, ал.3, пр.5, б.”б” пр.1 вр. с ал.1 б.”в”, вр. с чл.342, ал. 1, пр.3 от НК, като му е наложено наказание две години и четири месеца лишаване на свобода, чието изпълнение е отложено, на основание чл.66, ал.1 НК, с изпитателен срок от четири години и шест месеца.

Видно е от приетите препис- извлечения от актове за смърт, че Е. Г., М. Г. и Х. Г. са починали на **.**.****г.

Няма спор и се установява от представените по делото документи за гражданско състояние, че Х. Г. е майка на ищите, а М. и Е. Г. са техни сестри.

В хода на производството е допусната КСМАТЕ, с вещи лица д-р Б. П. и инж. В. С., чието заключение съдът кредитира като обективно, компетентно изготвено и неоспорено от страните. Според заключението, най- вероятният, от техническа гледна точка, механизъм на процесното пътнотранспортно произшествие е следният- водачът К. е управлявал лек

автомобил „Фолксваген Транспортер” по южното платно за движение на автомагистрала „*****”, в посока от запад на изток. През това време водачът И. А. е управлявал товарен автомобил „Мерцедес 312 D” по същото платно и същата посока пред лекия автомобил. Водачът на товарния автомобил е навлязъл в лентата за принудително спиране и е намалил скоростта си, а по това време водачът К. по субективни причини е напуснал платното за движение отдясно и е навлязъл частично в лентата за принудително спиране. Когато е настигнал товарния автомобил, К. е отклонил автомобила си наляво и е опитал да го заобиколи, но въпреки това е настъпил удар, който е бил неизбежен. Ударът е настъпил в предната дясна част на лекия автомобил и задната част на товарния, впоследствие лекият автомобил се е преобърнал, след което се е установил на мястото и в положението, отразени в протокола за оглед. Определена е скоростта на автомобилите в момента на удара, като тази на лекия автомобил е била 127 км/ч, а на товарния-17 км/ч. Направен е извод в заключението, че причина за реализиране на процесното ПТП е, че водачът К. е управлявал автомобила по начин, който не е бил безопасен- след като е напуснал платното за движение отдясно, не е реагирал своевременно на опасността от удар с намиращия се пред него товарен автомобил „Мерцедес 312 D”. Посочено е, че по делото няма данни товарният автомобил на А., който е навлязъл в лентата за принудително спиране, да е бил аварирал преди настъпване на произшествието. От заключението се установява още, че при ПТП, станало на **.**.****г., на пострадалите лица са причинени описаните травматични увреждания, като смъртта на Х.Г. е настъпила вследствие на високата шийна травма с отделяне на първи шиен прешлен /атлас/ и прекъсване на продълговатия мозък, в който са разположени жизненоважни центрове, контролиращи сърдечно- съдовата и дихателната дейност, довело до сърдечно- съдова и дихателна недостатъчност; причина за смъртта на Е. Г. са тежката съчетана гръдна и коремна травма, представляваща се със счупвания на ребра двустранно и на гръдната кост, контузии на белите дробове крайхилусно, разкъсване на гръдната аорта, излив на кръв в двете гръдни половини с кръвонасядане и кръвопропИ.е на медиастинума, разкъсване на черния дроб с кръв в коремната кухина, кръвонасядане на капсулата на десния бъбрек с разкъсване на десния бъбрек, кръвонасядане на коремницата, а смъртта на М. Г. се дължи на получени несъвместими с живота травматични увреждания- прекъсване на гръбначния мозък на ниво първи шиен прешлен с възходяща парализа на жизненоважни мозъчни центрове на дишане и сърдечна дейност, остра кръвозагуба от разкъсани магистрални кръвоносни съдове в областта на дясна мишница и разкъсване на перикардната торбичка и ляво предсърдие. Според експертите, уврежданията на пострадалите и настъпилата смърт са в пряка причинно- следствена връзка с ПТП от **.**.****г. По отношение на спорния въпрос дали поведението на пострадалите е допринесло за настъпване на вредоносния резултат, в заключението е посочено, че пострадалите имат увреждания в областта на гръдния кош и корема, които с категоричност могат да се свържат с поставен предпазен колан, като при изследваното ПТП ролята на предпазните колани няма съществено значение за получаването на тежките травми. Предвид механизма на удара и деформациите на лекия автомобил „Фолксваген”, смъртта на Х., Е. и М. Г. е могла да настъпи както с поставен предпазен колан, така и без правилно поставен

такъв.

За установяване твърденията за претърпени от ищите неимуществени вреди по делото са събрани гласни доказателства посредством показанията на свидетеля Х. Е. Ч..

Свидетелят Ч. заявява, че е приятел на ищите, познава членовете на семейството им, гостувал им е за празници, заедно са ходили на екскурзии. Твърди, че в семейството царяла любвеобилна атмосфера, отношенията между децата и родителите били много добри, обичали се, уважавали се, подкрепяли се, били задружни, не са имали пререкания, празнували заедно. Е. Г. била много сърдечна жена, имала близки и топли отношения със синовете си. Н. и Н. имали много близки отношения и със сестра си М., която била тяхна морална опора. Относно сестрата на ищите- Х. свидетелят заявява, че тя завършила висше образование, станала учителка, предстояло ѝ разпределение, всички се гордеели с нея, била пример за Н.. Ищите приели много тежко загубата на близките си, след инцидента се затворили в себе си, потънали в мъка, ограничили социалните си контакти, изведнъж като че ли пораснали, трябвало да се справят сами с всичко. Баща им, който преди смъртта на съпругата и дъщерите си, бил опората на семейството, рухнал и вече не бил в състояние да се грижи за себе си, поради което синовете му трябвало да го подпомагат, те обаче трудно намирали контакт с него, отношенията им се променили, дори не останали да живеят в същия дом, тъй като всичко им напомняло за трагичното събитие. Преди инцидента Н. бил студент по икономика, но след това прекъснал обучението си и започнал работа като санитар в Спешна помощ, за да помага финансово на останалата част от семейството.

Във връзка с установяване механизма на процесното ПТП, по делото са изслушани и показанията на свидетеля И. С. А.. Същият посочва, че е участник в ПТП, в деня на инцидента пътувал от ***** за *****, управлявал товарен автомобил „Мерцедес Спринтер” с фургон, движил се по аварийната лента на магистралата, с намерение да излезе от нея и да спре, тъй като от малък имал проблеми със задържането на урина, почти бил напуснал лентата, когато чул силен звук и усетил удар, вследствие на което камионът му се поместил, изправил се на две колела и се върнал обратно. Погледнал към магистралата и видял червен микробус „Фолксваген Транспортер” да се търкаля.

Не е формиран спор между страните, че лекият автомобил „Фолксваген” с рег. № ***** е бил застрахован при ответното застрахователно дружество към датата на настъпване на събитието със застрахователна полица № *****, с период на валидност от 01.01.2018 г. до 30.09.2018 г.

Няма спор, че ищите са отправили пред ЗАД „Алианс България”, като кореспондент на „Алианс Ферзихерунгс” АД, претенция за заплащане на обезщетения за претърпените от тях неимуществени вреди, вследствие смъртта на починалите им родственици, по повод на която е образувана щета № *****.

Безспорно е също, че ответният застраховател е определил и изплатил на ищите обезщетения за неимуществени вреди в общ размер от по 17 500 евро за всеки от тях, от които- по 7 500 евро- за причинената смърт на майка им Е. Г.; по 5 000 евро- за смъртта на

сестра им М. Г. и по 5 000 евро- за смъртта на сестра им Х. Г..

Срещу така определените обезщетения ищите, чрез пълномощника им адвокат Е. Я.- К., са подали възражение с вх. №200-00-2151/01.07.2020г., като с писмо от 07.08.2020г. са били уведомени от „ЗАД Алианс България” АД, че обезщетенията остават непроменени и че кореспондентът няма правомощия да определя начина на приключване на заведената щета.

При така събраните доказателства и установени обстоятелства, съдът намира от правна страна следното:

С определение №1082/01.11.2022г., постановено по настоящото дело, съдът е приел, че приложимо към повдигнатия спор е материалното право на ФРГ, по силата на чл.4, параграф 2 и 3 от Регламент/ЕО/ №864/2007г. на Европейския парламент и на Съвета от 11.07.2007г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения /Рим II/.

По реда на Европейската конвенция за обмен на правна информация между държави от 07.06.1968г. е изискана и е представена информация относно съдържанието на приложимото немско материално право, съобразно което в изготвения по делото с определение №1110/29.09.2023г. проект за доклад заявените от ищите исковите претенции са квалифицирани като такива по § 844, ал.3 от Германския граждански кодекс /в сила от 22.07.2017г./, респ. §10 от ЗДвП, във вр. с чл.229, § 43 от ВЗ към ГК /Въвеждащ закон към Гражданския кодекс/ и във вр. с §115, ал.1 от Закон за задължителното застраховане.

Прекият- директен иск на ощетеното лице към застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” е уреден в § 115, ал.1, т.1 от Закона за задължителното застраховане. Според §1 от с.з., със сключването на застраховка „ГО” застрахователят се задължава да покрие отговорността на водача на автомобила за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Съгласно § 115, ал.1, т.1, трето лице може да предяви претенцията си за обезщетяване на вреди и срещу застрахователя, когато се касае за застраховка гражданска отговорност при изпълнение на застрахователно задължение по силата на Закона за задължителното застраховане. Предвидено е, че претенцията е в рамките на задължението за изпълнение на застрахователя, произтичащо от застрахователния договор, като застрахователят следва да плати парично обезщетение и същият е солидарно отговорен със застрахования, т.е. кредиторът може да изиска претенцията от всеки длъжник. Или отговорността на застрахователя в случая е ограничена до отговорността на прекия причинител на увреждането, като последната е предмет на уреждане от Въвеждащ закон към Гражданския кодекс /ВЗГК/, приложим и при решаване на настоящия спор в актуалната редакция към датата на ПТП- **.**.****г. Според чл.229, § 43 ВЗГК, при завеждане на претенция за обезщетяване на наследници, ако водещото до смърт нараняване е настъпило след 22.07.2017г., следва да се прилагат изменените със Закона за въвеждане на претенция за обезщетяване на наследници от 17.07.2017г. разпоредби на Гражданския кодекс и Закона за движение по пътищата.

Според разпоредбата на § 844, ал.3 от ГК, наследниците/преживелите лица имат право на подходящо парично обезщетение за причинени морални страдания от смъртта на

лице, с което са имали особено близки лични отношения, ако смъртта е причинена от непозволено действие, съгласно § 823 и сл. от ГК, или основаващи отговорността факти съгласно Закона за движение по пътищата. Особено близките отношения се предполагат в случаите, когато наследникът/преживелият е съпруг, житейски партньор, родител или дете на убитото лице- § 844, ал.3 изр.2 ГК и § 10, ал.3 от ЗДвП. При други лица, като например братя/сестри, баби/дядовци и лели, наследникът/преживялото лице следва да изложи и докаже защо по изключение е налице особено близко лично отношение. Необходима е реално живяна социална връзка, която е особено близка, т.е. която значително надвишава по своя интензитет обичайните връзки в социалната сфера и съответства на такава връзка, която обикновено съществува между съпрузи, житейски партньори или родители и деца. Близост означава лична, близка връзка, не е задължително съвместно съжителство, но последното често е индикация за такава. Решаваща е цялостната оценка на всички обстоятелства за или против връзката.

Съгласно предоставената информация от Федералното министерство на правосъдието относно присъждане на обезщетения за неимуществени вреди в резултат на ПТП, за всеки отделен случай размерът на „уместното обезщетение“ се определя от съда /§ 287 ГПК/, като предварителното заплащане от застрахователя не е обвързващо. В правителствения проект за въвеждане на иск за парично обезщетение на наследници/преживели лица за шокови щети при причинена смърт на близък човек се посочва сумата от 10 000 евро, която се присъжда от съдилищата средно за обезщетение на болки и страдания, като е възможно това да е ориентиран размер и по отношение на иска за паричното обезщетение на наследници/преживели лица. Следва обаче да се вземе предвид, че паричното обезщетение на последните, за разлика от шоковите щети, не предполага увреждане на здравето- то следва да облекчи душевното страдание, което не достига този праг. Затова, за да се предотврати противоречие при преценката, присъдената сума на наследника/преживелия в отделния случай по правило трябва да остане под сумата, която би му се полагала, ако претърпяното от него душевно страдание би имало качеството на увреждане на здравето /Федерален съд, присъда от 06.12.2022г. –VIZR73/21/.

При така посочената по-горе правна регламентация и разяснения относно приложимото към спора материално право, за основателността на заявените претенции следва да се установи твърдяната родствена връзка на ищите с пострадалите при ПТП; че ищите са претърпели описаните от тях неимуществени вреди, които са в пряка и непосредствена причинна връзка с противоправното виновно поведение на водач, който е застраховал гражданската си отговорност на автомобилист при ответното дружество; наличието на особено близки лични взаимоотношения с починалите лица.

В конкретния случай няма спор между страните, че към датата на настъпилото пътнотранспортно произшествие е било налично застрахователно правоотношение по застраховка „ГО“ за лекия автомобил „Фолксваген“ с рег. № *****, със срок на застрахователно покритие от 01.01.2018 г. до 30.09.2018 г.

Установи се и осъществяването на елементите от фактическия състав на деликта.

Доказа се, че на **.**.****г. е настъпило пътнотранспортно произшествие, предизвикано от виновния водач К. Д. при управление на лек автомобил „Фолксваген“ с рег. № ***** С влязла в сила на 23.10.2019г. присъда по нохд №1516/2019г. на Пловдивския окръжен съд подсъдимият К. е признат за виновен за извършеното престъпление по чл.343, ал.3, пр.5, б.б” пр.1 вр. с ал.1 б.”в”, вр. с чл.342, ал. 1, пр.3 от НК и му е наложено съответното наказание. С оглед на това и съгласно чл.300 ГПК, следва да се приемат за доказани факта на настъпване на ПТП, противоправността на деянието, извършено от К., вината на последния, както и причинения вредоносен резултат- смъртта на майката на ишците -Г. Е. и на двете им сестри- Г. Х. и Г. М.

На следващо място, въз основа на показанията на свидетеля Ч., които съдът кредитира като логични, последователни и убедителни, следва да се приемат за доказани и търпени от ишците съществени и интензивни вреди от внезапната загуба на тяхната майка- Е. Г., към която са били силно привързани. Събраните гласни доказателства сочат категорично, че между пострадалата и синовете ѝ са съществували близки и топли отношения, изпълнени с взаимна обич, уважение, грижа и разбирателство. Е. Г. е била на ** към датата на инцидента, работоспособна, дейна, грижовна майка, морална опора на семейството. Вследствие загубата ѝ двамата ищци са претърпели морални болки и страдания с висок интензитет, които все още не са отшумели. Установи, че смъртта на Е. Г. се е отразила негативно върху психическото и емоционалното състояние на синовете ѝ, те се затворили в себе си за продължителен период от време, преустановили социалните си контакти и понастоящем продължават да тъгуват за нея. С оглед на така установените обстоятелства и съобразявайки, че смъртта на родител обикновено е мъчителна и тежка загуба, съдът приема, че ишците са понесли морални болки и страдания вследствие смъртта на майка им, които дават основание за присъждане на обезщетение по реда на § 844, ал.3 ГК.

По отношение на исковите претенции за обезщетения за вреди от смъртта на сестрите на ишците, както се посочи по-горе, правото на обезщетение за морални вреди от смъртта на тези лица се предпоставя още от доказване на особено близки лични отношения с починалите, надвишаващи по своя интензитет обичайно съществуващите връзки между този вид родственици.

По делото са събрани гласни доказателства относно отношенията между ишците и техните загинали при ПТП сестри. От показанията на свидетеля Ч. се установи, че между ишците, Х. и М. са съществували близки отношения, същите са били са емоционално привързани един към друг, подкрепяли са се. Внезапната смърт на сестрите им била понесена тежко от Н. и Н., те се изолирали от своята социална среда, като негативните им състояния са продължили дълъг период от време и досега тъгуват за починалите си сестри. Съдът кредитира тези показания на свидетеля, като обективни, убедителни и основаващи се на непосредствените му впечатления, но същите не са достатъчни за обосноваване на извод за наличие на родствена връзка, която по интензитет и близост да надвишава традиционните и общоприети отношения между братя и сестри. Изнесеното от свидетеля сочи на съществуването на обикновени житейски взаимоотношения от роднинско естество между

ищите и починалите М. и Х.. Не се установява наличието на особено близка житейска връзка, която по своя характер да съответства на тези, които съществуват между съпрузи, житейски партньори или родители и деца. А доколкото не доказват, при условията на пълно и главно доказване, особено близки отношения по см. на § 844, ал.3, изр. 2 от ГК, то исквете за присъждане на обезщетения за вреди от причинената смърт на сестрите на ищите се явяват неоснователни и следва да се отхвърлят.

При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди на ищите от смъртта на майката им и възможността за прилагане в случая на предвидения в чл. 52 ЗЗД принцип за справедливо обезщетяване на вредите във връзка с чл. 16 от Регламент /ЕО/ №864/2007 /"Рим II"/ следва да бъде съобразено решение на СЕС от 05.09.2024г. по дело C-86/23, постановено по преюдициално запитване и касаещо тълкуване на нормата на чл.16 от Регламента. В решението е прието, че чл.16 от Регламента трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба, която предвижда, че обезщетението за неимуществените вреди, претърпени от близките роднини на починало при пътнотранспортно произшествие лице, се определя от съда по справедливост, не може да се счита за „особена повелителна норма” по смисъла на този член, освен ако- когато разглежданото правно положение има достатъчно тясна връзка с държавата членка на сезирания съд- въз основа на подробен анализ на текста, общата структура, целите и контекста на приемането на тази национална разпоредба сезираната юрисдикция констатира, че нейното зачитане се счита от решаващо значение в рамките на правния ред на тази държава членка, тъй като преследва цел за защита на съществен обществен интерес, която не може да бъде постигната чрез прилагане на правото, определено съгласно член 4 от този регламент. Според изложените мотиви на решението, предвидената в чл.16 от Регламента дерогация може да бъде приложена, ако се касае за императивни норми, чието зачитане държавата смята от решаващо значение за защита на съществен обществен интерес; която има такова значение за националния правов ред, че обосновава неприлагането на правото, определено по реда на чл. 4, като следва да бъдат установени особено важни причини, обосноваващи нейното прилагане; прилагането на нормата да е абсолютно необход., за да се защити съответният обществен интерес в контекста на конкретния случай; следва да са налице изключителни обстоятелства, свързани със съображения от обществен интерес, които оправдават прилагането на националната норма и т. н. За да може обаче повелителна норма от националното право да намери приложение като особена повелителна норма по см. на чл.16 от Регламента, е необход. правната ситуация- предмет на делото да е достатъчно тясно свързано с държавата членка на сезирания съд /т.33/. По отношение на това условие, в случая следва да се приеме, че обстоятелствата по делото не водят на извод процесната ситуация да се намира в особено тясна връзка с България. Освен че ПТП е настъпило на територията на България, всички други обстоятелства-гражданството на пострадалите лица, обичайното местопребиваване на тези лица и застрахования, седалището на застрахователя, мястото на сключване на застрахователния договор, регистрация на увреждащото МПС и т. н. нямат връзка със страната. Следователно, не са налице изискуемите от чл.16 от Регламента предпоставки за приложение нормата на чл.52 ЗЗД при определяне на търсените обезщетения.

При това положение обезщетението за претърпените от ишците неимуществени вреди от смъртта на тяхната майка следва да се определи в рамките на обезщетението на преживели лица по § 844, ал.3 от ГК и § 10, ал.3 от ЗДвП. Съобразявайки настъпилите негативни емоционални и психически последици за ишците вследствие загубата на майка им, промяната в начина им на живот, доказаните по делото отношения на близост, подкрепа и привързаност между Е. Г. и синовете ѝ, обстоятелството, че са живели заедно, че загиналата е била морална опора на децата си, както и предвид приетия от германските съдилища ориентиран размер на обезщетение при подобни случаи, съдът намира, че подходящото обезщетение на ишците следва да се определи в размер на по 10 000 евро за всеки от тях. От тази сума следва да се приспадне доброволно изплатеното от застрахователя обезщетение в размер от по 7 500 евро, при което исковите се явяват основателни за сумата от по 2 500 евро.

При определяне размера на дължимото на ишците обезщетение следва да се прецени още и направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата.

Съгласно § 254 от ГК, ако при възникване на щета е налице и виновно поведение от страна на пострадалия, то задължението за обезщетение, както и размерът на дължимото обезщетение зависят от обстоятелствата, най- вече от това в каква степен щетата е причинена в по- голяма степен от едната или другата страна.

В случая ответникът твърди, че поведението на пострадалата Е. Г., сочещо на съпричиняване, се изразява в това, че тя е пътувала без поставен обезопасителен колан в нарушение на разпоредбата на чл.137а от ЗДвП, която има идентично съдържание с нормата на § 21а от ПДвП.

Според приетото заключение на комплексната съдебно- медицинска и автотехническа експертиза, лекият автомобил „Фолксваген” е фабрично оборудван със система за пасивна безопасност- триточкови предпазни колани за местата на водача и на пътниците. Правилно поставеният предпазен колан държи тялото към седалката и спомага за предотвратяване на удар в твърди интериорни елементи от салона на автомобила или изпадане от автомобила. Въз основа на анализа на конкретната пътна ситуация и отчитайки вида и характера на причинените на Е. Г. травматични увреждания, вещите лица са заключили, че пострадалата е била с правилно поставен предпазен колан. Наред с това са заявили, че, предвид механизма на удара и деформациите на лекия автомобил, смъртта ѝ е могла да настъпи както с поставен предпазен колан, така и без правилно поставен такъв. С оглед констатациите на експертите, съдът намира, че настъпилият вредоносен резултат не е обусловен от поведението на пострадалата Е. Г., при което възражението на ответника се явява неоснователно, респ. не са налице предпоставки за редуциране на така определеното по- горе обезщетение.

Недоказано остана и възражението на ответния застраховател, че в причинна връзка с реализиране на процесното ПТП и настъпилите вредни последици е и поведението на застрахования при третото лице- помагач водач И. А.. Въз основа на заключението на

КСМАТЕ се установи по категоричен начин, че причината за пътнотранспортното произшествие е отклоняването на лекия автомобил „Фолксваген” от платното за движение и навлизането му в лентата за принудително спиране, както и липсата на своевременна реакция на водача К. на възникналата опасност от удар с намиращия се пред него товарен автомобил „Мерцедес 312 D”. Същевременно, от депозираните показания на свидетеля А., които не се опровергават от останалите събрани доказателства и затова съдът ги кредитира, стана ясно, че поради здравословни причини същият е управлявал товарния автомобил в лентата за принудително спиране, което е допустимо съобразно чл.58, т.3 от ЗДвП. Но дори и да се приеме противното, че водачът на товарния автомобил е нарушил изискванията на посочената норма, то това обстоятелство, само по себе си, не е достатъчно, за да се приеме, че той има съпричастност към ПТП и съотв. вредите от него, доколкото назначената по делото експертиза, изследвайки поведението на участниците в пътния инцидент, е направила извод, че единствената причина за възникване на произшествието са извършените от водача на лекия автомобил нарушения.

С оглед гореизложеното, предявените иски за присъждане на обезщетение на ищите за смъртта на майка им Е. Г. следва да се уважат за сумите от по 2 500 евро, а за разликата до пълните заявени размери от по 92 500 евро ще се отхвърлят.

По отношение на претендираните лихви за забава върху обезщетенията за неимуществени вреди:

В предоставената по настоящото делото информация от Федералното министерство на правосъдието не се съдържат текстове на разпоредбите, уреждащи дължимостта на лихви за забава върху застрахователното обезщетение и съотв. за определяне размера им. Във връзка с установяване датата, на която е уведомен застрахователят за настъпилото застрахователно събитие и е отправена претенция от ищите за заплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди, по реда на чл.192 от ГПК е изисквана от кореспондента на германското застрахователно дружество в Р България- ЗАД „Алианц България“ преписката по образуваната щета №***** въз основа на заявената претенция. Сред наличните материали по тази преписка е писмо от ФМП на ФРГ по повод отправена заявка за информация по т.д.№461/2021г. на ПОС, с надлежен превод на български език на същото /л.594- 606/, в което са цитирани и приложимите норми, касаещи дължимостта на лихви за забава върху застрахователното обезщетение, които следва да се съобразят. Според разпоредбата на § 3, ал.1, т.1 от Закон за задължителната застраховка, при предявяване на претенция по § 115 от Закона за застрахователните договори застрахователят и регулаторът на щетата предоставят мотивирано предложение за компенсация на щетата на третото лице незабавно, най- късно до три месеца, ако задължението за плащане е неоспорено и щетата е количествено определена. Ако задължението за плащане не е явно установено и щетата не е напълно количествено установена, то трябва да се предостави мотивиран отговор на твърденията, съдържащи се в заявлението, в същия срок, който започва да тече от датата на получаване на заявлението по щетата. Ако съответната оферта не бъде подадена в рамките на тримесечния срок, претенцията на третото лице се олихвява с лихвения процент,

произтичащ от § 288, ал.1, изр.2 от ГК, който е в размер на пет процентни пункта над основния лихвен процент. Основният лихвен процент е уреден в § 247 от ГК, като в ал.1 на разпоредбата е посочено, че той се променя на 1 януари и 1 юли всяка година с процентните пунктове, с които се е увеличила или намалила референтната стойност- лихвеният процент за последната основна операция по рефинансиране на Европейската централна банка преди първия календарен ден от съответното полугодие, след последната промяна на основния лихвен процент, а в ал.2 е предвидено, че ***** публикува действащия основен лихвен процент във Федералния държавен вестник незабавно след настъпване на посочените в ал.1 дати.

Установява се от съдържащите се документи в преписката по щета №***** и представените такива от ищците във връзка с нея в съдебно заседание на 14.02.2024г., че датата на уведомяване на застрахователя и предявяване на претенцията на ищците за обезщетяване е 02.01.2020г. Следователно, от тази дата е започнал да тече срокът по § 3, ал.1, т.1 от Закона за задължителната застраховка и същият е изтекъл на 02.04.2020г., при което върху дължимото обезщетение за неимуществени вреди следва да се присъдят лихви за просрочие в размер на пет процентни пункта над основния лихвен процент, считано от 03.04.2020г. до изплащането му, като поради обстоятелството, че размерите им са определяеми, няма пречка същите да бъдат изчислени при изпълнението. С оглед на това, акцесорната претенция за присъждане на лихви за просрочие върху обезщетението за периода от **.**.****г. до 03.04.2020г. следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден за заплати на ищците сума в размер на 3 лв.- направени разноски по делото за превод на документи, изчислени съобразно уважената част на исковете.

На ищците е предоставена безплатна правна помощ от „Адвокатско дружество Ц. и партньори“ при условията на чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, видно от представените ДПЗС, приложени на л. 801 и 802 от делото. Предвид частичното уважаване на предявените искове, в полза на дружеството следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение. Съобразявайки вида на спора, че се касае за такъв с международен елемент, свързан с необхоД.ст от проучване на отношенията между страните, работа с документи на чужд език, обема на събраните доказателства, както и извършените процесуални действия от пълномощника на ищците, съдът определя адвокатското възнаграждение на 16 000 лв. за осъществената защита на всеки от ищците или общо 32 000 лв. С оглед на това и предвид изхода на правния спор, на основание чл.38, ал.2 от ЗА, ответникът следва да бъде осъден да заплати на „Адвокатско дружество Ц. и партньори“ адвокатско възнаграждение за предоставяне безплатно на правна защита и съдействие на ищците при условията на чл.38, ал.2 вр. с чл.38, ал.1, т.2 от ЗА в размер на 337 лв.

Ответникът има право на разноски, съразмерно на отхвърлената част на исковете, на основание чл.78, ал.3 ГПК. Същият е заявил своевременно искане за присъждане на разноски, които според данните по делото възлизат на 35 178 лв., като от тази сума: 34 200 лв.- заплатено адвокатско възнаграждение по Договор №230-21/ИД-80-22; 108 лв.- заплатени

разходи за превод на документи, 870 лв.- платен депозит за КСМАТЕ. Предвид изхода на спора, ишците следва да бъдат осъдени да заплатят общо на ответника разноски в размер на 34 808 лв., изчислени съобразно отхвърлената част на исквете.

Тъй като ишците са били освободени от заплащането на държавна такса и разноски по делото, на основание чл.78, ал.6 от ГПК, ответното застрахователно дружество следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ПОС, дължимата за производството държавна такса в размер на 391,17 лв., както и сумата от 5лв., представляваща изплатено от бюджета на съда възнаграждение за вещи лица по допуснатата КСМАТЕ, изчислени съобразно уважената част на исквете.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингщрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен №HRB 75727, да заплати на Н. Г., роден на **.**.*/**г. в гр. *****, с турски паспорт №*****, издаден на 11.11.2019г. и валиден до 10.11.2021г., и на Н. Г., роден на **.**.*/**г. в гр. *****, с турски паспорт № *****, издаден на 11.11.2019г. и валиден до 01.12.2021г., двамата с адрес: *****, сума от по 2 500 /две хиляди и петстотин/ евро за всеки от ишците, представляваща разликата между дължимото обезщетение от по 10 000 евро и изплатеното обезщетение от „Алианц Ферзихерунгс“ от по 7 500 евро, за претърпени неимуществени вреди от смъртта на майка им Е. Г. /родена на **.**.****г., гражданин на Република Турция/, настъпила на **.**.****г., които вреди са резултат от пътнотранспортно произшествие, станало на **.**.****г. на автомагистрала „*****“, км 1*****, област ***** причинено виновно от Д.К. при управление на лек автомобил „Фолксваген“ с немски регистрационен № *****, застрахован при Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ АД със застрахователна полица № AS-9108342647, ведно с лихва за просрочие върху присъдените обезщетения в размер на пет процентни пункта над основния лихвен процент, считано от 03.04.2020г. до окончателното им изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявените искове за обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от по 2 500 евро до пълния претендиран размер от по 92 500 евро, както и акцесорните искания за присъждане на лихва за просрочие върху главниците за периода от датата на увреждането - **.**.****г. до 03.04.2020г., като неоснователни.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Н. Г., роден на **.**.*/**г. в гр. *****, с турски паспорт №*****, издаден на 11.11.2019г. и валиден до 10.11.2021г., с адрес: *****, против Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингщрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен

№HRB 75727, искове за осъждане на ответника да заплати сумата от 70 000 евро, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди от смъртта на сестра му М. Г., починала на **.**.**** г., както и сумата от 70 000 евро- обезщетение за неимуществени вреди вследствие причинената смърт на сестра му Х. Г., починала на **.**.****г., които вреди са резултат от пътнотранспортно произшествие, настъпило на **.**.****г. на автомагистрала „*****“, км ***** , област ***** , причинено виновно от Д.К., при управление на лек автомобил „Фолксваген“ с немска регистрация № ***** , застрахован при Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ АД със застрахователна полица № AS-9108342647, както и искането за заплащане на лихва за просрочие върху главниците, считано от **.**.****г. до окончателното изплащане на обезщетението, като неоснователни.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Н. Г., роден на **.**.*/***г. в гр.***** , с турски паспорт № ***** , издаден на 11.11.2019г. и валиден до 01.12.2021г., с адрес: ***** , против Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингщрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен №HRB 75727, искове за осъждане на ответника да заплати сумата от 70 000 евро, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди от смъртта на сестра му М. Г., починала на **.**.****г., както и сумата от 70 000 евро- застрахователно обезщетение за неимуществени вреди вследствие причинената смърт на сестра му Х. Г., починала на **.**.****г., които вреди са резултат от пътнотранспортно произшествие, настъпило на **.**.****г. на автомагистрала „*****“, км ***** , област ***** , причинено виновно от Д.К., при управление на лек автомобил „Фолксваген“ с немска регистрация № ***** , застрахован при Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ АД със застрахователна полица № AS-9108342647, както и искането за заплащане на лихва за просрочие върху главниците, считано от **.**.****г. до окончателното изплащане на обезщетението, като неоснователни.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингщрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен №HRB 75727, да заплати на Н. Г., роден на **.**.*/***г. в гр. ***** , с турски паспорт №***** , издаден на 11.11.2019г. и валиден до 10.11.2021г., и Н. Г., роден на **.**.*/***г. в гр. ***** , с турски паспорт № ***** , издаден на **.**.****г. и валиден до 01.12.2021г., двамата с адрес: ***** , сумата от 3 /три/лв.- направени разноски по делото, изчислени съобразно уважената част на исковете.

О С Ъ Ж Д А Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс“ Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингщрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен №HRB 75727, да заплати на „Адвокатско дружество Ц. и партньори“ с БУЛСТАТ 2200002080, със седалище и адрес на управление- гр.Бургас, ул.”Адам Мицкевич” №3, ет.1, офис 3, представлявано поотделно от

съдружниците адвокат Л. Ц. от АК- Бургас и адвокат Мирослав Кавърджиков от АК- Пловдив, сумата от 337 /триста тридесет и седем/лв., представляваща адвокатско възнаграждение за предоставяне безплатно на правна защита и съдействие на ищите Н. Г. и Н. Г. по т.д.№114/2022г. на ПОС.

ОСЪЖДА Н. Г., роден на **.**.*/***г. в гр. *****, с турски паспорт №*****, издаден на 11.11.2019г. и валиден до 10.11.2021г., и Н. Г., роден на **.**.*/***г. в гр. *****, с турски паспорт № *****, издаден на 11.11.2019г. и валиден до 01.12.2021г., двамата с адрес: *****, да заплатят общо на Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс” Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингщрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен №HRB 75727, сумата от 34 808 /тридесет и четири хиляди осемстотин и осем/ лв.- направени разноски по делото, изчислени съобразно отхвърлената част на исковите.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Алианц Ферзихерунгс” Акционерно дружество, със седалище и адрес на управление: Федерална Република Германия, гр. Мюнхен, ул. „Кьонингщрасе“ № 28, п.к. 80802, фирмен №HRB 75727, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския окръжен съд, сумата 391,17 /триста деветдесет и един лв. и седемнадесет ст./ лв.- дължимата държавна такса за производството, както и сумата от 5 /пет/лв., представляваща изплатен от бюджета на съда депозит за КСМАТЕ, изчислени съобразно уважената част на исковите.

Присъдените в полза на ищите суми могат да бъдат платени от ответника по банкова сметка: ***** в „*****“ АД с титуляр Е. А. Я.- К..

Решението е постановено при участието на ЗК ”Лев Инс” АД, ЕИК 121130788, трето лице- помагач на страната на ответника.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните и третото лице- помагач ЗК "Лев Инс" АД.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____